

Τοῦ Ἀρχιμ. Βαρλαάμ Μετεωρίτου

Πὼ πὼ ωωωω!!!! Μεγάλη χαρὰ ἔχω σήμερα γιατί εἶναι ἡ πρῶ τη μέρα τῆς ζωῆς μου...

Σήμερα, καλοί μου ἄνθρωποι, ἔγινε ἡ συλλήψή μου, ἓνα θαῦμα τῆς ζωῆς...ἀπὸ τὴν ἔνωση τῶν δύο κυττάρων, τὴ γονιμοποίηση, δημιουργήθηκε ὁ ζυγωτὴς, ὅπως ὀνομάζεται, δηλαδὴ τὸ πρῶτο κύτταρο τῆς νέας ζωῆς... αὐτὸ εἶμαι, ναὶ ναὶ! εἶμαι τὸ μωρό σας!

Ἀπὸ σήμερα ξεκινάει ἓνα θαυμάσιο ταξίδι, ἓνα ταξίδι ποὺ θὰ διαρκέσῃ 266 ἕως 280 ἡμέρες, ἑννέα μῆνες δηλαδὴ.

Μία νέα ζωὴ ἀναπτύσσεται μέσα στὴ μήτρα τῆς μητέρας μου, ἓνα ταξίδι γεμάτο συναισθήματα, ἀλλαγές καὶ προκλήσεις...

Πολύπλοκοι μηχανισμοὶ συλλήψεως καὶ μοναδικὰ φαινόμενα "παίρνουν μέρος" γιὰ αὐτὴ μου τὴ δημιουργία... ἴσως τοῦ τελειότερου πλάσματος! ὄντως, ὁ καλὸς Θεός, ἔβαλε ὅλη Του τὴν τέχνη ὅταν μᾶς ἔπλασε.

Γιὰ κοίταξε, μανούλα μου, τί γρήγορα μεγαλῶ νω; κάθε μέρα γίνομαι ἓνα χιλιοστὸ πιο μεγάλος!

Μανούλα μου, βρίσκομαι στὴν τέταρτη ἐβδομάδα, γιὰ ἄκου με, ἄρχισε ἡ καρδούλα μου νὰ χτυπᾷ... πὼ πὼ ωωωω!!!! ἰδιαίτερα φορτισμένη συναισθηματικὰ ἡ ἀτμόσφαιρα, διότι εἶναι ἡ πρῶ τη φορὰ ποὺ ἔρχομαι σὲ ἐπαφὴ μαζί σας, μὲ ἐσᾶς τοὺς γονεῖς μου, φαντάζομαι πόσο χαρούμενοι θὰ εἴστε!

Γιὰ κοίταξε, μανούλα μου, καλύτερα! ἄρχισε ὁ σχηματισμὸς τοῦ κορμιοῦ μου, διακρίνεται τὸ κεφαλάκι μου. Τὰ μάτια μου καὶ τὰ ρουθόνια μου ἀρχίζουν νὰ διαμορφῶ νονται. Τὰ αὐτιά μου ἀρχίζουν νὰ ἀναπτύσσονται καὶ τὰ χεράκια μου καὶ τὰ ποδαράκια μου ἀρχίζουν νὰ προεξέχουν. Τὰ δαχτυλάκια μου ἀρχίζουν νὰ σχηματίζονται. Δὲν εἶναι καταπληκτικό;

Ξέρεις πόσο έχω μεγαλώσει, μανούλα μου; Έχω περίπου το μέγεθος ενός ρυζιού, 2-4 χιλιοστά.

Μέρα με τη μέρα, βδομάδα με τη βδομάδα, και μήνα με το μήνα ή ανάπτυξή μου είναι ραγδαία, άφοϋ σιγά-σιγά αρχίζω να διαμορφώνομαι.

Δέν ξέρω και πολλά για το ποϋ βρίσκομαι. Είναι σκοτεινά. Δέν μπορώ να δώ.

Μπορώ, όμως, να νιώσω. Οί αισθήσεις μου λειτουργούν στο έπακρο. Μπορώ να ακούω τὰ πάντα, ακόμη και όσα οί άλλοι δέ θα έλεγαν ποτέ αν ήμουν μπροστά τους. Άκούω, ναί μέν, αλλά δέν μπορώ να καταλάβω όσα τρυποϋν τὰ αϋτιά μου. Λέξεις, ήχοι, ψίθυροι φτάνουν αλλοιωμένοι. Μόνο τή δική σου φωνή ξεχωρίζω. Μόνο αϋτή με ήρεμεί, με καθησυχάζει. Νιώθω όμορφα όταν σε ακούω. Νιώθω πώς έχω μία συντροφιά.

Είσαι ό,τι πιό κοντινό έχω σε παρέα. Έσένα μόνο ξέρω τόσο καλά. Έχω τὸ προνόμιο να σε γνωρίζω πολϋ πριν με γνωρίσεις έσύ. Μπορώ να αντιλαμβάνομαι κάθε τί επάνω σου. Αϋτά ποϋ λές και όσα παλεύεις να μὴν ξεστομίσης. Τίς σκέψεις ποϋ σε βαραίνουν και τίς πιθανότητες ποϋ σε τρομάζουν. Όσα σε εύχαριστοϋν και όσα σε φοβίζουν...

Μανούλα μου, γλυκιά μου μανούλα, τί συμβαίνει; κάτι τρομακτικό συμβαίνει! τὸ αντιλαμβάνομαι, τὸ νιώθω! Ἡ καρδούλα μου αρχίζει να χτυπάει έντονα και με γοργούς ρυθμούς...

Μανούλα μου, θέλεις να ἀπαλλαγῇς ἀπο μένα; Θα σοϋ είμαι βάρος; Δέν ήμουν επίλογή σου; Είμαι παιδι ἀτύχημα; Είμαι παιδι λάθος; Τὰ οίκονομικά δέν με σηκώνουν; Ο πατέρας σε άφησε ή είμαι καρπὸς έξωσυζυγικῆς σχέσης; Θέλεις να κάνης διακοπή κυήσεως; Θέλεις να με σκοτώσης;

Γιατί γλυκιά μου μανούλα; Σοϋ έκανα κάτι κακό; Κάτι ποϋ δέν έπρεπε; Μήπως σε ένοχλεϊ ποϋ κάνω βόλτες έδώ μέσα; Μήπως ποϋ μεγαλώνω; Δέν φταίω έγώ γι' αϋτό, μόνο του γίνεται. Αν μποροϋσα θα σε ένοχλοϋσα λιγότερο. Θα σε έκανα να νιώσης ασφαλῆς, έστω γιὰ λίγο. Θα σοϋ έδειχνα πώς δέν είμαι αδυναμία σου, αλλά δύναμή σου. Δέ σοϋ θυμώνω. Απλά, ξέρω πώς ακόμη και αν με διώξης ἀπο τὸ σῶμα σου, ποτέ μα ποτέ δέ θα μπορέσω να βγῶ ἀπο τήν ψυχῇ σου.

Δέν μπορώ να σοϋ ὑποσχεθῶ πώς θα είμαι τὸ καλύτερο παιδι. Οϋτε τὸ χειρότερο.

Δέν μπορώ να σοϋ ὑποσχεθῶ πώς θα είμαι έξυπνο ή χαζό. Δέν μπορώ να σοϋ ὑποσχεθῶ πώς θα είμαι όμορφο ή άσχημο.

Ένα, όμως, μπορώ να σοϋ ὑποσχεθῶ, πώς ό,τι κι αν είμαι, θα είμαι δικό σου. Θα είμαι κομμάτι σου. Και όταν θα πονᾷς, θα πονάω διπλά. Και όταν θα νιώθης μοναξιά, θα σοϋ κάνω παρέα. Και όταν έρθουν δυσκολίες, θα στέκομαι δίπλα σου. Αϋτά, μανούλα μου, μπορώ να σοϋ ὑποσχεθῶ και ξέρεις γιατί; Γιατί πρόλαβα να σε αγαπήσω προτοϋ σε αντικρύσω.

Αν πρόλαβες και έσύ να με αγαπήσης, έστω και λίγο, ὑποσχέσου μου πώς θα με άφήσης να ζήσω!

Δέν καταλαβαίνω κάποια πράγματα, μανούλα μου.

Ένῶ έχω νομικά τὸ κληρονομικό δικαίωμα ἀπο τήν στιγμή τῆς συλλήψεώς μου, δέν έχω τὸ σημαντικότερο δικαίωμα, αϋτό τῆς ζωῆς!!!

Ένῶ είναι άδίκημα να πειράξης τὰ αϋγά τῆς θαλάσσιας χελώνας ενός σπάνιου είδους, ένῶ είναι άδίκημα να πειράξης τὰ αϋγά τοϋ βασιλαετοϋ, τὸ δικαίωμα ενός ανθρώπινου έμβρύου στη ζωή, δέν αποτελεϊ άδίκημα!!!

Μὴν ξεχνᾷς, μανούλα μου, πώς κάθε άνθρωπος δέν είναι απλῶς σπάνιος, είναι

μοναδικός!!!!

Ἄχ μανούλα μου! Τί γλυκιὰ λέξη εἶναι αὐτή!

Πολλή περίεργη... Κρύβει μέσα της ἕνα σωρὸ θησαυρούς... Τὴν ξεστομίζεις τόσο ἄνετα, ὅσο βγαίνει ἡ ἀνάσα σου. Μαμά, λές, καὶ ἀπλῶ νονται μπροστὰ σου ἀγκαλιές καὶ χέρια προστατευτικά.

Ἐσένα θέλω νὰ φωνάζω μαμά. Καὶ χαίρομαι, ὅταν με θές κι ἐσύ γιὰ παιδί σου. Καὶ σκοτεινιάζω, ὅταν σκέφτεσαι νὰ ἀπαλλαγῆς ἀπὸ μένα.

Μανούλα μου, γλυκιὰ μου μανούλα μου, θέλω νὰ ξέρης πὼς τὰ παιδιά δὲν εἶναι βάρος, εἶναι εὐτυχία, εἶναι τὸ μέλλον, εἶναι ὁ κόσμος μας, γι' αὐτό, μανούλα μου, μὴ με δολοφονήσης, ἄφησέ με νὰ ζήσω.

Σὲ εὐχαριστῶ ἐκ τῶν προτέρων, τὸ ἀγέννητο παιδί σου!